

Arrest

nr. 99 821 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 6 januari 2011 en diende drie dagen later een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Paksitaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 3 augustus 1995. U bent een soenniet afkomstig uit Noorala Noor Pur, gelegen in Gujrat, provincie Punjab. U liep er zeven jaar school en hielp daarnaast uw vader, die een groothandelaar was in fruit. In 2008 stopen u en uw vader met deze werkzaamheden en sloten jullie zich aan bij de partij Pakistan Muslim League "Q" (PML-Q). Als lid van de partij organiseerden u en uw vader bijeenkomsten in Gujrat om de partij bekender te maken. Op 19 november 2011 wilden jullie een bijeenkomst organiseren, omdat er enkele maanden later verkiezingen voor de provinciale gouverneur van Gujrat zouden plaatsvinden. Twee dagen voor deze bijeenkomst werd uw vader bedreigd door Maulawi Naeem, de "nazim" (lokaal hoofd) van Noor Pur en lid van de concurrerende partij PML-N. Op de dag van de bijeenkomst werd jullie bijeenkomst door leden van PML-N aangevallen. Maulawi Naeem had zijn lijfwachten en zijn zoon Haroon gestuurd. Zij vielen de mensen aan en uw vader werd door Haroon geslagen. U hebt daarop Haroon ook geslagen en verwond. U verklaart dat hij nog steeds in coma in het ziekenhuis ligt. De ruzie liep uit de hand en de politie kwam ter plaatse. U kon ontkomen en ging naar een vriend in Lahore. Uw vader en andere mensen van beide partijen werden opgepakt. Uw oom is toen onmiddellijk naar het politiekantoor gegaan. Hij betaalde een geldsom en uw vader werd vrijgelaten. Daarna bracht hij uw vader naar het ziekenhuis. Op 20 november 2011 diende maulawi Naeem tegen u een FIR (First Information Report) in bij de politie. U verklaart dat dit een valse klacht was. Op 23 november 2011 werd u aan het huis van uw vriend opgepakt door de politie. U verklaart dat dit was, omdat uw naam in de FIR vermeld stond en omdat u Haroon verwond had. De politie sloeg u hevig en bracht u onmiddellijk naar de "sessions court". Door de slagen was u zich niet bewust van de uitspraak van de rechter toen. Daarna brachten zij u opnieuw naar het politiekantoor waar toen ook maulawi Naeem aanwezig was. U werd opnieuw hevig geslagen en werd wakker in het ziekenhuis waar u door de politie werd bewaakt. U verbleef enkele dagen in het ziekenhuis en nadat uw vader de politie omkocht lieten zij u ontsnappen. U verklaart dat als u niet zou zijn ontsnapt maulawi Naeem u zeker zou laten vermoord hebben. U ging onmiddellijk naar Lahore. U verbleef daar vier tot vijf dagen bij een vriend van uw vader. U had ondertussen contact met uw vader en hij stuurde u met iemand naar Quetta. U verliet Pakistan begin december 2011. Vanuit Iran reisde u via een aantal onbekende plaatsen naar België waar u na een reis van ongeveer één maand op 6 januari 2012 aankwam en er op 9 januari 2012 asiel aanvraag. Uw vingerafdrukken werden in Italië geregistreerd op 29 november 2011. U verklaart dat na uw vertrek, zo'n vier maanden geleden, uw vader en moeder naar Lahore verhuisden. Daar zouden zij geen problemen meer gekend hebben. U verklaart wel dat jullie huis en winkel door maulawi Naeem werd ingenomen, omdat jullie de regio verlaten hadden.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw geboorteakte voor, twee partijlidkaarten en twee medische attesten van de ziekenhuisopnamen van u en uw vader in Pakistan. Daarnaast legt u nog een gefaxte brief voor van uw partij en een FIR met Engelse vertaling.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u blijkbaar toch vasthoudt aan uw minderjarigheid (CGVS, p. 4). U stelt immers op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u geboren bent op 3 augustus 1995 (zie Terugnameverzoek, vraag 4 en Inschrijving). Uit het administratieve dossier blijkt echter dat u op datum van 24 januari 2012 met een redelijke wetenschappelijke zekerheid een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is. Uit het administratieve dossier blijkt dat uw geboortedatum daarop werd aangepast naar 3 augustus 1991. Verder legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw geboorteakte voor, uitgereikt op 8 maart 2012 en dus na uw asielaanvraag in België. Die vermeldt dat u geboren bent op 3 augustus 1995. Aangezien afwijkingen tussen de medische testen en de in aanmerking te nemen documenten om de leeftijd aan te tonen, zich binnen een redelijke marge dienen te situeren, kan de in casu vastgestelde afwijking van vier jaar met de medische test niet als redelijk aanvaard worden. Het betreft hier verder ook slechts een fotokopie. Gezien het ontbreken van een origineel identiteitsdocument met foto en de vaste rechtspraak dat aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend, toont u uw identiteit derhalve niet genoegzaam aan. Daarenboven blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat in Pakistan, gezien de veel voorkomende corruptie van de overheidsdiensten, de bewijswaarde van door overheidsdiensten afgeleverde attesten en documenten ondermijnd wordt. Het is mogelijk dat documenten die door deze diensten werden afgeleverd en die aan alle vormvoorschriften beantwoorden niet waarheidsgetrouw zijn. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt uw beweerde minderjarigheid dan ook niet als geloofwaardig beschouwd. Evenmin kan er geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u geen identiteitskaart kan voorleggen omdat u die als minderjarige nog niet gekregen had.

De oprechtheid van uw verklaringen wordt nog verder aangetast door uw uitleg over uw reisweg van Pakistan naar België. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het CGVS dat uw vingerafdrukken onderweg afgenomen werden zo'n 20 tot 25 dagen nadat u Pakistan verliet, maar kan u niet verduidelijken waar of door welke instantie dat gebeurde (CGVS, p. 10). U zou echter nooit in een ander land asiel hebben aangevraagd (CGVS, p. 7). Hierbij moet worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat u op DVZ bleef ontkennen dat uw vingerafdrukken ergens werden genomen, zelfs na confrontatie (Terugnameverzoek, vraag 14). Dit terwijl uit het administratieve dossier blijkt dat uw vingerafdrukken op 29 november 2011 in Italië geregistreerd werden. U verklaart echter nooit in Italië geweest te zijn (Terugnameverzoek, vraag 14). Met betrekking tot uw verklaringen dat u nooit in Italië geweest zou zijn en u geen asiel heeft aangevraagd in een ander land, dient te worden opgemerkt dat uit het Eurodacverslag van 9 januari 2012 blijkt dat uw vingerafdrukken wel degelijk genomen werden in Italië en dit op 29 november 2011. Verder dient te worden opgemerkt dat uit de codering van deze vingerafdrukken in het Eurodacverslag van 9 januari 2011, met name IT1LE01513 blijkt dat er voor u wel degelijk een asielaanvraag werd geregistreerd in de Centrale-Eenheid van het Eurodacsysteem. De codering '1' na de landencode IT verwijst immers zoals vastgelegd in art. 2.3 van de Verordening (EG) nr. 407/2002 van de Raad van 28 februari 2002 tot vaststelling van sommige uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 2725/2000 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin, op een asielaanvraag. Hiervan werd een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat uw vingerafdrukken in Italië dan ook niet genomen zouden zijn en u er geen asiel gevraagd zou hebben of deze intentie in Italië niet kenbaar heeft gemaakt is niet aannemelijk. De Italiaanse autoriteiten hebben er immers geen enkel voordeel of belang bij om betrokkene in de Centrale Eenheid van het Eurodacsysteem te registreren als asielzoeker indien hij er geen asiel zou hebben aangevraagd of deze intentie niet kenbaar zou hebben gemaakt aan de Italiaanse autoriteiten. In dit verband moet ook nog worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw tijdstip van vertrek uit Pakistan tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie aanwezig in het administratieve dossier. Zo verklaarde u begin december 2011 Pakistan te hebben verlaten en ongeveer 1 maand onderweg te zijn geweest. De precieze datum van vertrek kent u niet (CGVS, p. 10). Deze verklaring is echter tegenstrijdig met het feit dat uw vingerafdrukken op 29 november 2011 al in Italië geregistreerd werden. Bovenstaande vaststellingen, samen met het feit dat u geen enkel stuk neerlegt ter staving van uw reisweg en niet weet door welke landen u gereisd hebt, maakt het verder onmogelijk om uw echte reisweg te bepalen alsook de data waarop u hebt gereisd (CGVS, p. 9).

Vervolgens heeft u ook uw politiek profiel niet aannemelijk gemaakt. Uw kennis over PML-Q en uw eigen activiteiten voor de partij zijn immers vaag en oppervlakkig gebleken. Zo verklaart u sinds 2008 lid te zijn van PML-Q en bijeenkomsten voor de partij te hebben georganiseerd. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat u niet weet waar de letter "Q" in uw partijnaam voor staat (CGVS, p. 7), terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat deze staat voor "Quaid-e-Azam". U kan ook niet uitleggen wanneer deze partij opgericht is (CGVS p. 8). Ook uw partijvlag kan u niet correct beschrijven. U verklaart immers dat deze groen is met een witte fiets op en dit terwijl op uw partijvlag helemaal geen fiets te bespeuren is, maar een maan en een ster (CGVS, p. 9). De fiets is dan weer het verkiezingssymbool van de partij. Het is merkwaardig dat u als actief lid deze zaken door elkaar haalt. Ook verklaart u dat Chaudhry Shujaat de volledige naam is van de president van uw partij en dit terwijl zijn volledige naam Chaudhry Shujaat Hussain is zoals uit bijgevoegde informatie blijkt (CGVS, p. 8). Verder kan u ook geen enkele partijafdeling noemen (CGVS, p. 9). Dit is opmerkelijk gezien uw partij uit diverse afdelingen bestaat, waaronder een jeugdafdeling. Gezien uw jeugdige leeftijd zou u van deze afdeling op zijn minst dus op de hoogte moeten zijn. Wanneer u daarnaast gevraagd wordt naar programmapunten van uw partij houdt u het op de vage verklaring dat de partij vrede wil in Noor Pur, Gujrat en Punjabi, en een kantoor had om mensen financieel te steunen (CGVS, p. 8-9). Later verklaart u ook dat de partij werken in de straat en wijk zou doen als ze aan de macht kwamen (CGVS, p. 20). Dit zijn echter vage verklaringen die de algemeenheid niet overstijgen. Daarnaast blijft u ook over uw eigen activiteiten voor de partij vaag. Zo verklaart u met uw vader bijeenkomsten te organiseren. Gevraagd naar een gedetailleerde beschrijving van wat jullie dan precies deden om dergelijke bijeenkomsten te organiseren, houdt u het op de verklaring dat jullie dat deden om de partij bekender te maken (CGVS, p. 7). De vraag werd u daarop opnieuw gesteld. U verklaart dan dat jullie voor alles verantwoordelijk waren en dat uw vader voor het nodige materiaal zorgde (CGVS, p. 9). Opnieuw vage verklaringen die de algemeenheid niet overstijgen. Details over de toespraken die op die bijeenkomsten gegeven werden geeft u ook niet. U verklaart enkel dat ze over de verkiezingen gingen (CGVS, p. 8). Als u beweert dat u mensen overtuigde om zich aan te sluiten bij de partij en bijeenkomsten organiseerde in het kader van verkiezingen om de partij bekender te maken, mag van u verwacht worden dat u enige kennis heeft over uw partij en u op een omstandige wijze uw activiteiten voor de partij kan beschrijven (CGVS, p. 7, 20). Dit is niet gebleken en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw politieke

activiteiten voor de PML-Q. In dit verband moet ook nog worden opgemerkt dat u uw lidkaart van PML-Q en die van uw vader voorlegt (CGVS, p. 11). Uit deze lidkaarten is echter op geen enkele wijze af te leiden wanneer jullie lid van de partij zouden zijn geworden. Daarnaast werd **Pakistan** op beide partijlidkaarten verkeerdelijk geschreven al **Pakisttan**. Het is echter niet geloofwaardig dat een Pakistaanse politieke partij op zijn officiële partijlidkaarten Pakistan verkeerd zou schrijven. Door deze vaststelling kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de echtheid van partijlidkaarten.

Aangezien uw beweringen omtrent uw politiek profiel ongeloofwaardig zijn, staat de geloofwaardigheid van uw problemen met de Maulawi Naeem, een politieke tegenstander op de helling. Uw verklaringen betreffende de problemen die u zou gekend hebben met Maulawi Naeem kunnen echter evenmin overtuigen. Zo verklaart u eerst dat uw vader, nadat de ruzie op de bijeenkomst van 19 november 2011 uit de hand liep, door de politie werd opgepakt (CGVS, p. 14). Na vier of vijf uur vast te zitten werd uw vader dan vrijgelaten, nadat uw oom geld had betaald. Uw vader werd daarna naar het ziekenhuis gebracht (CGVS, p. 14, 16). Volgens u zou uw vader daarna enkele dagen in het ziekenhuis verbleven hebben en geen verdere problemen meer gehad hebben met de politie (CGVS, p. 16). Deze initiële verklaring over de gang van zaken is echter tegenstrijdig met uw latere verklaring dat uw vader op de 19e werd opgepakt en onmiddellijk vrijgelaten, maar hij op de 20ste omwille van de ingediende FIR nog eens door de politie werd opgepakt. Bij die tweede arrestatie zou uw oom dan losgeld betaald hebben (CGVS, p. 19). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas. Daarbij, in het medisch document van het ziekenhuis over uw vader staat te lezen dat hij van 19/11/2011 tot 22/11/2011 in het ziekenhuis behandeld werd. Dit is dan ook weer tegenstrijdig met uw verklaring dat uw vader de 20ste nog eens zou opgepakt zijn (CGVS, p. 19).

Zelf werd u volgens uw verklaringen op 23 november 2011 opgepakt door de politie bij een vriend (CGVS, p. 14). Hoe de politie uw verblijfplaats ontdekt zou hebben weet u echter niet. Zo stelt u wel dat iemand informatie heeft doorgegeven, maar kan u niet zeggen wie deze persoon dan wel zou zijn (CGVS, p. 16). Als reden voor uw arrestatie geeft u aan dat u de zoon van Maulawi Naeem verwond had en uw naam in de FIR stond. U verklaart echter dat het een valse FIR is dat tegen jullie werd ingediend. U werd daarom gevraagd waarvan u valselijk beschuldigd werd in de FIR. U verklaart dat u en uw vader beschuldigd werden van het slaan en schieten op mensen tijdens de bijeenkomst (CGVS, p. 13). Dit klopt echter niet met de inhoud van de FIR. Daarin staat dat uw vader beschuldigd wordt van het schieten op Naeem en Pervaiz in de buurt van Bahadur Plaza en wordt u ervan beschuldigd geroepen te hebben dat u hen een les wilde leren. Ook wordt erin vermeld dat jullie voordien ingebroken zouden hebben in hun kantoor. Dat u de inhoud van deze FIR die tegen u werd ingediend niet kent ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. Immers, ook al stonden volgens u valse verklaringen in de FIR dan nog mag van u verwacht worden dat u op de hoogte bent van de correcte inhoud van deze FIR, zeker gezien deze FIR tot uw arrestatie leidde. Verder verklaart u dat toen u van de rechtbank terug naar het politiekantoor werd gebracht hard geslagen werd, het bewustzijn verloor en later in het ziekenhuis wakker werd. Maulawi Naeem was toen ook in het politiekantoor aanwezig (CGVS, p. 14). U verklaart dat hij van plan was u daar te laten vermoorden, maar dat het voor de politie niet mogelijk was om u daar te laten vermoorden en hij daarom van plan was om u na uw ontslag uit het ziekenhuis direct op straat te vermoorden (CGVS, p. 19). Het is echter niet logisch, dat toen u bewusteloos werd geslagen in het politiekantoor, Maulawi Naeem de politie toegelaten zou hebben om u naar het ziekenhuis te brengen. Zeker gezien u stelt dat hij u wilde vermoorden en hij volgens u de macht had over de politie en hen alles kon laten doen (CGVS, p. 19). Als hij u daadwerkelijk had willen vermoorden had hij daar in het politiekantoor alle kansen toe gehad om u mee te nemen en te doden, gezien u toch bewusteloos was. Waarom hij u in leven liet is dan ook een raadsel.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas. U komt om die reden niet in aanmerking voor de toekenning van de status van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming.

De door uw voorgelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw geboorteakte en de twee voorgelegde partijlidkaarten werden hierboven al besproken. Gezien uw politiek profiel als ongeloofwaardig wordt beschouwd dienen ook vraagtekens geplaatst te worden bij de partijbrief die u voorlegt. Het betreft hier verder ook een fax en niet de originele brief waardoor de bewijswaarde beperkt is (CGVS, p. 11). Daarnaast vermeldt de brief ook dat u door uw vader naar het buitenland gestuurd werd. Hieruit blijkt duidelijk het gesolliciteerde karakter van de brief waardoor aan dit document geen objectieve bewijswaarde kan gehecht worden. Uw medische documenten die het tijdstip van de ziekenhuisopname van u en uw vader vermelden kunnen verder niets wezenlijks bijdragen aan uw asielrelaas (CGVS, p. 12). Ze vermelden immers de precieze verwondingen niet en geven ook geen uitsluitsel over de eventuele oorzaak van deze verwondingen. U legt een FIR voor ter ondersteuning van uw relaas (CGVS, p. 12). Een FIR is gewoon een neergeschreven en door de politie ondertekende klacht. Dit toont op geen enkele manier aan dat er effectief een gevolg is gegeven aan die klacht en zeker niet dat u beschuldigd wordt van of veroordeeld bent voor die misdaden. Tot slot

verklaart u nog een krant te verwachten waarin een advertentie zou staan waarin stond dat iemand die informatie over u en uw vader gaf beloond zou worden. Opmerkelijk is echter dat u niet kan aangeven wanneer deze advertentie geplaatst werd en in welke krant (CGVS, p. 12). Bijkomend moet nog worden opgemerkt dat documenten enkel uw asielrelaas kunnen staven als zij ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen wat in casu niet het geval is gebleken en moet er verwezen worden naar bovenstaande opmerking over valse documenten. Gezien u de enveloppe niet voorlegt waarin, volgens u, uw documenten naar u werden opgestuurd kan ook niet nagegaan worden vanwaar deze documenten afkomstig zijn, of wanneer ze en door wie ze werden opgestuurd (CGVS, p. 12-13).

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar u niet uit deze regio komt en daar u geen vrees diende te koesteren voor extremistische elementen of uw autoriteiten, staat niets uw terugkeer naar Pakistan in de weg. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker houdt vast aan zijn minderjarigheid. Hij stelt geen reden of indicatie te hebben waarom de informatie opgenomen in zijn geboorteakte niet zou kloppen en merkt op dat hij omwille van die reden te goeder trouw verklaard heeft dat hij minderjarig is. Bovendien, zo meent hij, is een medisch onderzoek onvoldoende om te twifelen aan zijn verklaarde leeftijd en zeker om te twifelen aan zijn goede trouw. Verzoeker acht de opmerking over zijn leeftijd daarenboven irrelevant in het kader van de beoordeling van zijn asielrelaas en hij oppert dat ze geenszins zijn algemene geloofwaardigheid kan aantasten. Hij verwijst vervolgens naar artikel 4, §1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en naar artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003. Uit deze bepalingen blijkt dat met de nodige omzichtigheid met minderjarige asielzoekers moet worden omgesprongen, aldus verzoeker die meent dat dit *in casu* niet is gebeurd. Verzoeker erkent thans dat hij gelogen heeft omtrent de opname van zijn vingerafdrukken, dit uit vrees om teruggestuurd te worden naar het betreffende land. Hij wijst er evenwel op dat hij niet wist in welk land hij zich bevond toen hij zijn vingerafdrukken moest geven en dat hij er geen asielaanvraag indiende. Verzoeker herhaalt dat hij vreesde te worden teruggestuurd naar het betreffende land en geeft aan dat hij dit wou vermijden en daarom bij de Dienst Vreemdelingenzaken de waarheid onrecht heeft aangedaan. Aangezien zijn verklaringen, zo voegt hij eraan toe, gevoed waren door die vrees kan hieruit niet afgeleid worden dat hij niet ter goeder trouw zou zijn. Met betrekking tot de twijfel omtrent zijn politiek profiel werpt hij op dat niet mag genegeerd worden dat hij een jongeman is en dat zijn politieke activiteiten door zijn vader geleid werden. Deze twee elementen hebben immers, zo stelt hij, tot gevolg dat zijn kennis slechts gefragmenteerd is. Verzoeker meent echter dat de antwoorden die hij gaf wel degelijk van een politieke betrokkenheid getuigen. Hij wijst er tevens op tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal een brief van de voorzitter van de partij te hebben voorgelegd waarop diens contactgegevens vermeld staan. Verzoeker betreurt dat de protection officer geen individueel onderzoek heeft gevoerd naar de authenticiteit van dit belangrijk document door bijvoorbeeld de auteur ervan, de heer Muhammad Hanif Haidery, te contacteren. Betreffende de vermeende tegenstrijdige en onlogische verklaringen stelt verzoeker vast dat hij verkeerd werd begrepen. Hij weet niet hoe het misverstand is ontstaan, doch meent dat er mogelijk een vertaalfout is gebeurd. Bovendien kan, aldus verzoeker, één enkele tegenstrijdigheid die op een misverstand berust niet aanvaard worden om de gehele geloofwaardigheid van zijn relaas onderuit te halen. Aangaande de inhoud van de FIR en de handelingen van Maulawi Naeem merkt verzoeker op dat hij geen verklaring kan bieden voor de handelingen van derden. Verzoeker weet dat de inhoud van de FIR niet overeenstemt met de werkelijkheid, maar waarom Maulawi Naeem valse verklaringen in die zin bij de politie heeft afgelegd, kan hij niet verklaren. Voorts is hij de mening toegedaan dat het feit dat hij de exacte inhoud van de FIR niet kent onvoldoende is om de authenticiteit ervan te betwifelen. Hij licht in dit verband toe dat de

authenticiteit van een document betwist kan worden aan de hand van vormvereisten waaraan niet voldaan werd, doch niet op basis van het feit dat iemand de inhoud ervan niet kent. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal de politiediensten in Gujrat had kunnen contacteren teneinde inlichtingen omtrent deze FIR te krijgen. De commissaris-generaal heeft alzo, aldus verzoeker, nagelaten een objectief onderzoek naar de documenten te voeren. Verder merkt hij op geen verklaring te kunnen bieden voor het feit dat Maulawi Naeem de politie heeft toegelaten om hem naar het ziekenhuis te brengen, terwijl deze hem wou vermoorden. Hij betoogt dat de commissaris-generaal uitgaat van een vermeende logica *“waarbij er echter dient opgemerkt te worden dat in dergelijke zaken, vervolgingskwesties, de logica vaak zoek is”*. Verzoeker acht de motivering in de bestreden beslissing omtrent de neergelegde medische attesten hypocriet. Hij stelt dat indien de precieze omstandigheden van de verwondingen erin vermeld zouden staan, de attesten nog zouden afgewezen worden omdat de omstandigheden louter en alleen neergeschreven zouden zijn op basis van hun verklaringen. Volgens hem dienen de attesten als een belangrijk begin van bewijs te worden aanvaard, aangezien de inhoud ervan strookt met zijn verklaringen. Verzoeker merkt op een nieuw document voor te leggen, met name een advertentie in de krant waarover hij het reeds had tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal. Hij legt eveneens een enveloppe neer en poneert dat de documenten nogmaals een bevestiging zijn van de problemen die hij in Pakistan heeft gekend. Hij besluit dat gezien de uitgebreidheid van de door hem aangebrachte documenten omzichtiger te werk dient te worden gegaan, en meer specifiek dienen, zo stelt hij, subjectieve of irrelevante argumenten zoals zijn minderjarigheid en zijn reisweg die volgens hem niets met zijn asielrelaas te maken hebben, vermeden te worden.

2.2. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. In zoverre verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om reden dat: (i) aan zijn beweerde minderjarigheid geen geloof wordt gehecht, (ii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij geen identiteitskaart kan voorleggen omdat hij die als minderjarige nog niet zou hebben gekregen, (iii) de oprechtheid van zijn verklaringen verder wordt aangetast door zijn uitleg over zijn reisweg van Pakistan naar België, (iv) hij zijn politiek profiel niet aannemelijk maakt, (v) er geen geloof wordt gehecht aan de echtheid van de neergelegde partijlidkaarten, (vi) zijn verklaringen omtrent problemen met Maulawi Naeem, een politiek tegenstander, niet overtuigen en ongeloofwaardig alsook tegenstrijdig zijn, (vii) hij de inhoud van de door hem aangebrachte FIR (First Information Report) niet kent en zijn verklaringen hiertegen indruisen, (viii) niets zijn terugkeer naar Pakistan in de weg staat aangezien hij niet afkomstig is uit de noordwestelijke grensregio tussen Pakistan en Afghanistan waar er een gewapende strijd woedt tussen extremistische elementen en regeringstroepen en hij geen vrees dient te koesteren voor extremistische elementen of zijn autoriteiten, (ix) de door hem aangebrachte documenten niet van aard zijn om voormelde conclusies te wijzigen.

2.3. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht vooreerst geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

Verzoeker legde immers bedrieglijke en leugenachtige verklaringen af omtrent zijn reisweg van Pakistan naar België. Uit informatie opgenomen in het administratief dossier, meer bepaald het Eurodacverslag van 9 januari 2012 (stuk 9), blijkt dat verzoekers vingerafdrukken op 29 november 2011 werden afgenomen in Otranto, Italië. Uit de codering van de vingerafdrukken in het Eurodacverslag, met name IT1LE015I3 blijkt dat er voor verzoeker een asielaanvraag werd geregistreerd in de Centrale-Eenheid van het Eurodacsysteem. De codering ‘1’ na de landencode IT verwijst immers naar een asielaanvraag, zo werd vastgelegd in artikel 2.3. van de Verordening (EG) nr. 407/2002 van de Raad van 28 februari 2002 tot vaststelling van sommige uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 2725/2000 betreffende de instelling van “Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin. Verzoeker zelf ontkende tijdens zijn

interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn vingerafdrukken ooit elders werden afgenomen en verklaarde nooit eerder asiel te hebben aangevraagd (stuk 10, Terugnameverzoek). Wanneer hij geconfronteerd werd met de informatie waaruit blijkt dat zijn vingerafdrukken werden geregistreerd in Italië, verklaarde hij *“nog nooit in Italië”* te zijn geweest en hield hij vol nooit eerder in een ander land asiel te hebben aangevraagd (*Ibid.*). Thans in zijn verzoekschrift geeft hij toe dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken *“gelogen heeft omtrent de opname van de vingerafdrukken”*. Zijn huidige uitleg dat hij niet wist in welk land hij zich bevond toen hij zijn vingerafdrukken moest geven, is allerminst overtuigend of geloofwaardig en rechtvaardigt geenszins zijn leugenachtige verklaringen. Verzoeker volhardt thans in zijn bewering dat hij nooit eerder elders asiel aanvroeg. Dit staat echter haaks op voormelde informatie waaruit onomstotelijk blijkt dat hij in Italië een asielaanvraag indiende. Verzoeker toont niet aan dat deze informatie op incorrecte gegevens berust. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande ook terecht en pertinent opgemerkt dat de Italiaanse autoriteiten er geen enkel voordeel of belang bij hebben om verzoeker in de Centrale Eenheid van het Eurodacsysteem te registreren indien hij er geen asiel zou hebben aangevraagd of deze intentie aan hen niet kenbaar zou hebben gemaakt. Verzoekers leugenachtige verklaringen over zijn reisweg ondermijnen op ernstige wijze zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoekers verklaringen omtrent het tijdstip van zijn vertrek uit Pakistan zijn bovendien tegenstrijdig met voormelde objectieve informatie in het administratief dossier. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst begin december 2011 te hebben verlaten en ongeveer één maand te zijn weggeweest (Gehoorverslag 27 november 2012, p. 10). Dit valt niet te rijmen met de vaststelling dat zijn vingerafdrukken reeds op 29 november 2011 in Italië werden geregistreerd. Verzoeker legt overigens geen enkel stuk neer ter staving van zijn reisweg en hij weet totaal niet door welke landen hij reisde. Dit alles doet vermoeden dat hij de waarheid omtrent zijn werkelijke reisweg en data waarop hij reisde bewust achterhoudt.

Daarnaast slaagt verzoeker er niet in het minst in zijn politiek profiel aannemelijk te maken. Zijn kennis over de partij PML-Q is immers uiterst gebrekkig. Zo weet hij niet waar de letter “Q” in de partijnaam voor staat. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 13, map Landeninformatie) blijkt dat dit voor “Quaid-e-Azam” staat. Voorts blijkt hij niet te weten wanneer de partij werd opgericht. Hij slaagt er evenmin in zijn partijvlag correct te beschrijven. Volgens hem is die vlag groen en staat er een witte fiets op. In werkelijkheid, zo blijkt uit voormelde informatie, valt er helemaal geen fiets op de partijvlag te bespeuren, maar wel een maan en een ster. Verzoeker houdt ook verkeerdelijk voor dat Chaudry Shujaat de volledige naam is van de president van de partij. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt echter dat diens volledige naam Chaudry Shujaat Hussain is. Ofschoon zijn partij blijkens de informatie uit diverse afdelingen bestaat, kan hij er geen enkele van opnoemen. Hij kan ook geen concrete programmapunten opsommen, doch beperkt zich tot vage en algemene verklaringen als zou zijn partij vrede willen in Noor Pur, Gujrat en Punjabi, een kantoor hebben dat mensen financieel steunt, en van plan zijn om als ze aan de macht zouden komen werken in de straat en de wijk uit te voeren. Verzoeker legt ook zeer oppervlakkige verklaringen af over zijn beweerde activiteiten voor de partij. Zo blijft hij erg vaag over de bijeenkomsten die hij samen met zijn vader zou hebben georganiseerd en kan hij geen details geven over de toespraken die er zouden zijn gegeven. Verzoekers jonge leeftijd, welke echter, zo blijkt voorts, ter discussie staat, en het feit dat de politieke activiteiten geleid werden door zijn vader, verklaren noch rechtvaardigen zijn gebrekkige kennis en vage verklaringen over de partij PML-Q. Gelet op zijn bewering dat hij sinds 2008 en tot aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst actief lid was van die partij, waarvoor hij samen met zijn vader verschillende bijeenkomsten zou hebben georganiseerd om de partij meer bekend te maken en om mensen ervan te overtuigen lid te worden, kon van verzoeker redelijkerwijze een uitgebreide en gedetailleerde kennis omtrent de politieke partij PML-Q worden verwacht, *quod non*. Dit geldt des te meer nu zijn lidmaatschap van en activiteiten voor die partij aan de basis zouden liggen van zijn beweerde vervolgingsproblemen. Aan zijn beweerde politieke profiel kan dan ook geen geloof worden gehecht. De door verzoeker aangebrachte lidkaarten en een brief beweerdelijk van de hand van de voorzitter van de partij wijzigen hier niets aan. Op de lidkaarten staat Pakistan verkeerdelijk geschreven als “Pakisttan”. Het is, zo oordeelde de commissaris-generaal terecht, niet aannemelijk of geloofwaardig dat een Pakistaanse politieke partij op zijn officiële lidkaarten Pakistan verkeerd zou schrijven. Aan de echtheid van die lidkaarten kan dan ook geen geloof worden gehecht. Wat de brief van de voorzitter van de partij betreft, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal wel degelijk een individueel onderzoek naar de authenticiteit ervan heeft gevoerd. De commissaris-generaal stelde terecht en pertinent vast dat het slechts om een faxkopie gaat en niet het origineel en dat de brief een gesolliciteerd karakter vertoont, waardoor het document geen bewijswaarde heeft.

Nu aan zijn beweerde lidmaatschap en engagement voor de partij PML-Q geen geloof wordt gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij naar aanleiding hiervan met Maulawi Naeem zou hebben gekend.

De overige door verzoeker neergelegde documenten vermogen geenszins de ongeloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen. In tegenstelling tot wat verzoeker thans op algemene en allerm minst ernstige wijze voorhoudt, werden ook die stukken door de commissaris-generaal aan een grondig en individueel onderzoek onderworpen. Met betrekking tot de medische documenten werd terecht vastgesteld dat deze niets wezenlijks bijdragen aan zijn relaas aangezien ze de precieze verwondingen niet vermelden en geen uitsluitel geven over de eventuele oorzaak ervan. Het medisch document waarin staat dat verzoekers vader van 19 tot 22 november 2011 in het ziekenhuis werd behandeld is bovendien in strijd met zijn verklaring dat zijn vader op 20 november 2011 een tweede maal door politie werd opgepakt nadat hij eerder de dag voordien door hen was opgepakt en vervolgens vrijgelaten. Wat de FIR betreft, wees de commissaris-generaal, die zich over de authenticiteit van het betreffende stuk niet heeft uitgesproken in tegenstelling tot wat verzoeker thans verkeerdelijk voorhoudt, er terecht op dat dit gewoon een neergeschreven en door de politie ondertekende klacht is. Het toont dan ook op geen enkele manier aan dat er effectief een gevolg is gegeven aan die klacht en zeker niet dat hij beschuldigd of veroordeeld zou zijn voor die misdaden. Tevens werd vastgesteld dat verzoeker geheel niet op de hoogte bleek van de inhoud van die FIR. Zijn verklaring bij het Commissariaat-generaal als zouden hij en zijn vader in de FIR valselijk beschuldigd worden van het slaan en schieten op mensen tijdens de bijeenkomst van 19 november 2011 druist immers in tegen de werkelijke inhoud ervan volgens dewelke zijn vader beschuldigd wordt van het schieten op Naeem en Pervaiz in de buurt van Bahadur Plaza en hij ervan beschuldigd wordt geroepen te hebben dat hij hen een lesje wou leren. Er wordt ook in vermeld dat hij en zijn vader voordien zouden ingebroken hebben in hun appartement. Van een asielzoeker mag echter redelijkerwijze een gedegen kennis van de aangebrachte stavingsstukken worden verwacht, minstens kan worden verwacht dat hij ernstige inspanningen levert om zich over de inhoud ervan te informeren. Dit geldt *in casu* des te meer nu de FIR aan de basis zou liggen van zijn arrestatie door de politie. Verzoekers onwetendheid en foutieve verklaringen omtrent de werkelijke inhoud van die door hem aangebrachte FIR zetten de geloofwaardigheid van zijn relaas verder op de helling.

Verzoeker voert thans als bijlage aan zijn verzoekschrift een negental documenten waarvan hij de meeste reeds eerder neerlegde, zonder evenwel de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal hieromtrent te weerleggen of te ontcrachten. Wat de nieuwe, niet eerder aangebrachte documenten betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat de vertaling die bij de krantenadvertentie werd gevoegd niet voor eensluidend is verklaard zodat de Raad op grond van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet verplicht is deze in overweging te nemen (RvS 11 maart 2009, nr. 4111 (c)). Bovendien betreft het net als de nieuwe voor het eerst neergelegde enveloppe, slechts een kopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarnaast is het, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, erg opmerkelijk dat verzoeker voorheen tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal de komst van de advertentie al wel aankondigde, maar hij toen geheel niet kon zeggen wanneer ze werd geplaatst en in welke krant. Wat (de kopie van) de enveloppe betreft, stelt de Raad bovendien vast dat deze door de post op 5 december 2012 in het opvangcentrum van Jodoigne werd afgeleverd. Het betreft dus geenszins de enveloppe waarmee de eerder door verzoeker aangebrachte documenten zouden zijn opgestuurd, aangezien die stukken al op een eerder tijdstip door verzoeker werden neergelegd, met name op 17 oktober 2012 en 27 november 2012. De enveloppe en de krantenadvertentie hebben om voorgaande redenen geen enkele bewijswaarde.

Uit het administratief dossier (stuk 9, beslissing dienst Voogdij) blijkt dat verzoeker op datum van 24 januari 2012 met een redelijke wetenschappelijke zekerheid een leeftijd had van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,3 jaar een minimumleeftijd is. Verzoeker houdt echter vol dat hij op 3 augustus 1995 werd geboren en dus minderjarig is en stelt dat zijn geboorteakte dit bevestigt. De door hem neergelegde geboorteakte betreft echter slechts een kopie en heeft dus geen enkele bewijswaarde. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat er in Pakistan een wijd verbreide corruptie is bij het verkrijgen van dergelijke documenten waardoor deze hoe dan ook slechts een zeer beperkte waarde hebben. Ten overvloede bevat een geboorteakte geen foto waardoor het onmogelijk is een fysieke band met verzoeker vast te stellen.

Gelet op het ongeloofwaardig karakter van zijn asielrelaas, kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer

naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet betreft, blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map Landeninformatie) dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Verzoeker is echter niet uit die regio afkomstig, doch zou blijkens zijn verklaringen uit de centraal- en zuidoostelijk gelegen provincie Punjab komen, waardoor, zo oordeelde de commissaris-generaal terecht, niets zijn terugkeer naar zijn land van herkomst in de weg staat. Verzoeker toont geenszins het tegendeel aan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER